

Viðmerking:

Tingarbeiði ella undirgravandi virksemini?

Tá ið føroyingar, sum vóru rýmdir av landinum undan kreppuni, fóru at venda heimaftur miðskeiðis í 90unum, vísti tað seg skjótt, at flytingin mestsum øll var til Havnina. Hetta hevði sínar góðu grundir í, at her var best útlit til at fáa arbeiði, barnaansing, bústað, skúla, eldrarøkt o.a.

Borgarstjórin í Havn var so skelkaður av gongdini, at hann av landspolitikarunum kravdi, at um hetta fór at halda áfram, so mátti peningur fylgja við til hesar stovnar.

Undirritaði royndi tá - eins og aðrir landspolitikarar - at seta spurnartekin við tað hóskaði í hesi gongdini. Bæði í sambandsflokkinum millum aðrar politikarar var roynd gjord at reisa áhuga fyri málinum. Vit vóru nakrir, sum tosaðu um ein vinnupolitik og ein harav fylgjandi búsetingarpolitik. Tá sum nú reistust eisini bustir á lokaltínglimum úr Suðurstreymi og mál- ið datt niðurfyri.

Tað sum tað nú týkist at snúva seg um er, at um klaksvíkingar kunnu fáa eina Vaktar- og Bjargingar-tænastu, runavíkingar eina almannastovu ella vága-menn eina matrikulstovu o.s.fr. Men ein tilvildarlig útflyting av onkrum hessini stovni loysir valla nakrar útjagaratrupulleikar.

Teir spurningar vit heldur eiga at seta okkum - ella rættari - sum okkara landspolitikarar heldur eiga at seta sær sjálvum mugu vera

hesir:

1. Hvørjum rokna vit við at skula líva av í Føroyum?

2. Hvussu skal tann vinna siggja út, sum skal skaffa okkum hetta livibreyðið?

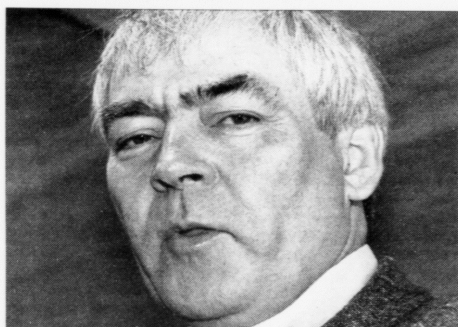
3. Hvørji krøv setir hetta til búseting, tænastur, samferðslu o.s.fr.

4. Hvussu greiða vit politikarar hetta?

Jógvan Sundstein vísti í bløðunum herfyri á, at politikarnir hava nakrar skyldir yvir fyri sínum valdømi og tað eri eg ikki ósamdur við honum í. Men tá ið tað er sagt so má vera eftir at siga, at teir eisini hava eina skyldu til at lætta sær á og skoða út yvir alt landið og gera sær ein ameting av, hvussu hetta skal virka sum ein eind ella ein felagsskapur.

Ein viðkomandi spurningur er, um tað er ynskandi at 1/3 av øllum føroyingum skal búgva í Havn ella eiga hetta at vera óðrvisi? Hetta hongur nógv saman við, hvussu politikarnir hugsa sær okkara vinnur skipaðar framvir. Hvar og hvussu skal okkara framleiðsla vera í framtíðini? Ti er fyrst og fremst neyðugt at evna ein vinnupolitik, sum neyvt lýsir tey krøv, ið tað verða sett til samfelagð annars.

Og tað má vera ein mannarættur hjá einum uttanbígga politikara, tá ið hann er kominn til Havnar á tingfund, at hitta aðrar politikarar úr øðrum økjum skifta orð um hesi viðurskiftir, uttan at alt sum kall-

ar seg politikarar í Suðurstreymi skal koma kropp á kropp í fjolmiðlarnar og kalla hetta undirgravandi virksemini ella tosa um at tingarbeiði og lóggávuváld eru flutt út úr Tinghúsinum. Hetta er skotið langt við síðuna av.

Allir politikarar vita, at virksemini er og altíð hevur verið bæði innanflokka og millum flokkarnar, tá ið høvi hevur verið t.d. í friløtum ella millum nevndarfundir. Men mínar royndir siga, at politikarnir í Suðurstreymi heldur fóru til hús enn at luttaka í hesum prátinum á Apotekinum, Tinghúsloftinum ella floks-hølum onkustaðni í býnum. Kanska høvdu teir annað starv at røkja eisini - nakað sum avbygdapolitikarin ikki hevði sama møguleika fyri, tí ein havnartúrur fór við øllum degnum og hjá summum við fleiri døgum.

Tað er bert at fegnast um, at politikarar brúka meira

orku enn teir hava møguleika fyri í tí avmáldu tíðini í tingsalinum og mitt ráð til hesar formermaðu suðurstreymoyingar skal vera, at teir biðja lóva sær upp í part fyri at sleppa at luttaka í hesum prátinum, tí hesar sínámillum samtalar koma at halda áfram kortini. Tað er á hesum fundum - ofta kanska bert millum tveir persónar - at hugskotini loysna og búast.

Nógvar lógir - kanska tær flestu - sum í dag regulera okkara gerandisdag munnu hava sín uppruna í slíkum óformellum prátum í óformellum bólkum. Tað er her tankar og hugskot siggja dagsins ljós fyri síðani at verða framd í teimum meira skipaðu politisku bólkum. Hetta er eisini ein partur av demokratiskum processini. Einku nýtt í hesum. Hetta er eisini tingarbeiði.

Gøtu 18.11.1999
Atli Hansen

Hava kristindómur og islam nakað til felags?

Nýliga kom svar úr kirkjumálaráðnum, upp á eina nøgd av skuldsetingum í móti biski líka frá baðifasilitetum á einum prestagardi, yvir eina lestrarbók og til ein valds/autoritetsspurning í Fuglafjarðar prestagjalði. Allar skuldsetingar vóru sagdar, at botna í nøkrum prestums mótvilja ímóti kvinnuligum prestum.

Tað eru serstakliga ungir prestar sum hava óvilja ímóti kvinnuligum prestum, hoyrist. Tað sær soleiðis út sum, at hesir ungu prestar eru farnir at kappast alvørliga við aðrar sektir í Føroyum - tann annars einaferð so hóvliga og toleranta fólkakirkjan - um at verða mest fundamentalistiskur.

Uttan at skula fara at samanbera Føroyar við islamisk-fundamentalistisk lond í mið- og fjareystri, (eg viðgangi, at tað er ikki heilt reelt) fari eg kortini at loyva mær at koma inn á Afganistan, sum í 1996 fekk eitt rættuliga religiøst fundamentalistisk stýri, tað so kallaða "Taliban-stýrið", sum vanvirðir kvinnunar

rættindir, so at ein meiri enn ógvast við.

Væl vitandi um, at summi ikki kunnu sameina seg við ein hugsunarhátt, sum samann ber ymsar religionir, sum eitt nú islam við kristindóm, so varamst ein tó við, hvussu nógv ting í sjálvri religiønsfilosofiini, minna um hvørt annað.

Og tað sum hetta snýr seg um, er, at tað sýnast at vera kraftigir parallellar ímillum okkara kristindóm og teirra religion, tí at sjálvt kardinalpunktíð í prestráðnum í Føroyum snúði seg í veruleikanum um mótvilja ímóti kvinnuligum prestum. Taliban-stýrið í Afganistan hevur sum fremsta mál, í religiønsins navnið, at draga kvinnuna niður á eitt fullkomilga óverdugt støði. Kvinnurnar har, skulu snøgt sagt eingi sum helst rættindir hava.

Lat meg gera púra greitt, at undirritaði ikki finnur tað seríøst ella rimuligt at "dálka" kristindómin so til, sum at draga kristindómsins praktisering her á okkara breiddarstigm niður á eitt

so lágt og menniskjafiggiundaligt støði sum islamiska fundamentalismu í t.d. Iran og Afganistan. Men okkara biblia er jú slettis ikki ólik í islamisku koranini, og verða hesar báðar religionir praktiseradar nóg fundamentalistiskt, so er minni munur.

Tað stutta av tí langa er, at tá ið menniskjan starir seg blindt í ideologium, tað antin veri seg politiskt ella átrúnaðarlaga, so er stóri vandin tann, at ein flytir seg nærri og nærri tí ið nevast kann fanatismu og intoleransa.

Tað er at vóna, at avgerð kirkjumálaráðsins kann vera við til at tálma tað kristna bíbilska fundamentalistiska rákið, sum til tíðir er í luftini í ávisum heraðshorur her á landi; og tað er so avgjørt ikki bara innan fólkakirkjuna, men so sanniliga eisini innan aðrar samkomur í Føroyum.

Eftir sum at kristindómur (eins og allar aðrar religionir við) byggir á trúgv, og ikki vitan, so er tað eitt paradoks í sær sjálvum, at tulka

bibliuna orð fyri orð, og nýta bibliuna sum lógarverk í einum framkomnum samfelagið sum tað føroyska. Kristindómurin er ein góður siðarvur, og í ávisum førum, ein nýtilgur moralskur vegleiðari. Men at (mis)brúka kristindómin sum eitt amboð til at trumfa sínar egnu snæðurskygdu áskoðanir niður á onnur, og at nýta leitanina og tráðanina hjá menniskjum eftir meininingini við lívinum sum katálýsator, tað er ikki rætt.

Ein kann sum apropos brúka hesi orðini sum Thomas Jefferson einaferð skal hava úttala:

"Ignorance is preferable to error; and he is less remote from truth who believes nothing, than he who believes what is wrong". - At siggja burtur frá nøkrum er betur enn at gera mistøk, og tann ið ongun trýr er minni fjarður sannleikanum, enn tann ið trýr nøkrum ið skeivt er.

Hilmar Simonsen

nøvn (nø)

Heilsanir

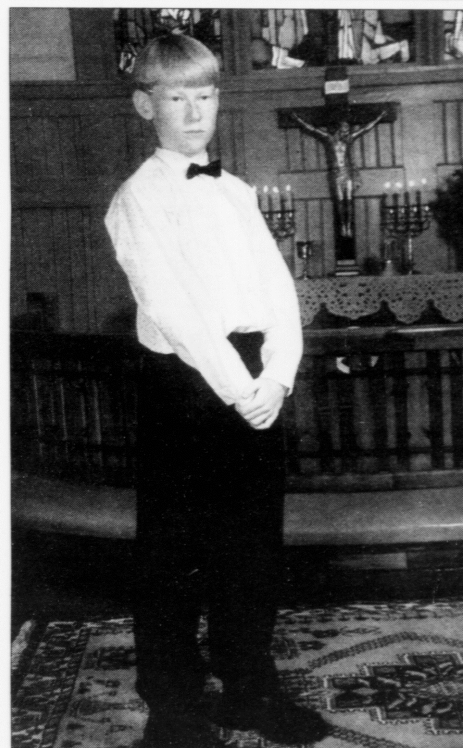

Góða mamma og verammamma

Hjartaliga tillukku við degnum 23. nov. Takk fyri alt tú hevur verið fyri okkum.

Ynskja E.A.H

Tøkk

Eg og foreldur míni vilja fegin takka øllum, sum gleddu meg á konfirmatíonsdegnum 10. okt. 1999

Heilsan Brian Thomsen

Lesið Sosialin á internetinum
www.sosialurin.fo